

TEMPOROMANDİBULAR EKLEM KAPSÜL-İÇİ DİSFONKSİYONUNDA FİZİK TEDAVİNİN YERİ

Melahat ÖĞÜTCEN* Vesile SEPİCI**

GİRİŞ

Fizik tedavi başlıca şu şekillerde uygulanabilir :

1. Sıcak uygulaması :

- I. infrared (yüzeysel ısıtıcı),
- II. kısa dalga diatermi (derin ısıtıcı),
- III. ultrasound (derin ısıtıcı).

2. Soğuk uygulaması.

Sıcak, uygulanan alan üzerinde bölgesel kan dolaşımını artırıcı sedatif ve kas spazmını azaltıcı bir etkiye sahiptir. Ayrıca membranların geçirgenliğini, metabolik aktiviteyi ve sıvı geçişini artırır ve ısı kaynağuna bağlı olarak kollagen ve kas yapılarının uzayabilirliğini artırır. Isı uygulama yöntemleri yüzeyel veya derin olmaktadır. Ultrasound derin vücut dokularındaki ısını artırmak, eklemelerde, kemikte ve diskte en çok, daha sonra eklem kapsüllerinde ısınma meydana getirir. Infrared, cilt altı dokuları ısıtıcı özelliğe sahiptir, ancak ulaşabileceği doku derinliği sınırlıdır (3 mm). Kısa dalga diatermi yüksek frekans akımidir. Yoğun yumuşak doku kitlesi ile örtülü olmayan eklemelerde tedavi değeri yüksektir. Temporomandibular eklem sorunlarının tedavisinde derin ve yüzeyel ısıtıcı uygulaması semptomları hafifletici bir tedavi yöntemidir (1, 2, 3).

Temporomandibular eklem kapsül-İçi difonksiyonunda çığneme kaslarının spazmı yaygınla rastlanan bir bulgudur (4, 5). Bu neden-

(*) G.Ü. Dişhek. Fak. Ağız, Diş, Çene Hast. ve Cerr. Anabil. Dalı Arş. Gör., Dr. Dt.

(**) G.Ü. Tıp Fak. Fiziksel Tıp ve Rehabil. Anabil. Dalı Başk., Doç. Dr.

T.M.E. VE FİZİK TEDAVİ

le fizik tedavinin çığneme kasları üzerine yaptığı etkinin incelenmesi amaçlandı.

MATERYAL VE METOD

Araştırmaya anamnez, muayene ve ses-kayıt verileri elde edilmiş temporomandibular eklem anterior disk deplasmanlı 24 hasta alındı. Bu hastalar için anamnez ve muayene formları (6) ve transkranial radyografi yöntemi (7) kullanıldı. Tedavi sürecini incelemek amacıyla fonografi yöntemiyle temporomandibular eklem ses kayıtlarından yararlanıldı (8).

Hasta grupları konservatif tedavi indikasyonunu geçirmiş anterior disk deplasmanın ilerlemiş dönemlerindeki hastalardan oluşturuldu. Fizik tedavi için infrared, kısa dalga diatermi ve ultrasound yöntemi kullanıldı. Kısa dalga diatermi ve ultrasound tedavisi GÜ. Tıp Fakültesi Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon Anabilim Dalı kliniğinde gerçekleştirildi. Hastalarda tedavi öncesi ve sonrası muayene ve fonografik ses kayıtları yapıldı. Ses-kayıt işlemi için fonokardiografi cihazı kullanıldı (9).

Fizik tedavi hastaları 2 grupta incelendi :

1. Infrared grubu (yüzeyel ısıtıcı) : 12 hasta
2. Kısa dalga diatermi veya ultrasound grubu (derin ısıtıcı) : 12 hasta.

BULGULAR

Araştırmaya alınan 24 hastanın klinik değerlendirmeleri Tablo I'de gösterilmiştir.

Fizik tedavi gören hastalarda tedavi öncesi ve sonrası maximum ağız açıklıkları arasındaki fark «Eşleştirme yöntemi»ne göre önemli bulunmadı ($p>0.05$), (Tablo II, III).

Açma sesi açıklığı bakımından fizik tedavi gruplarında tedavi öncesi ve sonrası ölçümler «Eşleştirme yöntemi» ile önemli bulunmadı ($p>0.05$), (Tablo IV, V, VI, VII).

T A B L O — I

T EŞHİS	HASTA SAYISI
Redüksiyonlu anterior disk deplasmanı	7
Redüksiyonlu anterior disk deplasmanı + Arasında kilitlenme	11
Kronik redüksiyonsuz anterior disk deplasmanı	5
Osteodejeneratif artrit	1
T O P L A M	24

TABLO II — Max. ağız açıklığı (Kısa dalga diatermi, ultrasound grubu).

	ort.x	std.sap.x	std.sap.	D	std.hata D	ort. D	paired T	ser.der.	EsSay.
Tedaviden önce	42.083	9.298		4.252	1.228	1.417	1.154	11	12
Tedaviden sonra	43.50	8.702							

p>0.05

TABLO III — Max. ağız açıklığı (infrared grubu)

	ort.x	std.sap.x	std.sap.	D	std.hata D	ort. D	paired T	ser.der.	EsSay.
Tedaviden önce	42.667	5.990		2.923	0.844	0	0	11	12
Tedaviden sonra	42.667	5.990							

p>0.05

TABLO IV — Açıma sesi açıklığı (Kısa dalga diatermi, Ultrasound grubu).

	ort.x	std.sap.x	std.sap.D	std.hata D	ort. D	paired T	ser.der.	EsSay.
Tedaviden önce	27.571	9.253	4.756	1.798	1.429	0.795	6	7
Tedaviden sonra	29.0	7.348						
$P > 0.05$								(SAĞ TME)

TABLO V — Açıma sesi açıklığı (Kısa dalga diatermi, Ultrasound grubu).

	ort.x	std.sap.x	std.sap.D	std.hata D	ort. D	paired T	ser.der.	EsSay.
Tedaviden önce	29.857	7.151	2.734	1.033	0.143	0.138	6	7
Tedaviden sonra	30.0	7.024						
$p > 0.05$								(SOL TME)

TABLO VI — Açıma sesi açıklığı (Infrared grubu)

	ort.x	std.sap.x	std.sap.D	std.hata D	ort. D	paired T	ser.der.	EsSay.
Tedaviden önce	25.125	7.900	3.662	1.295	0.375	0.290	7	8
Tedaviden sonra	25.500	8.0						
$P > 0.05$								(SAĞ TME)

Melahat ÖĞÜTCEN, Vesile SEPİCİ

TABLO VII — Açıma sesi açıklığı (infrared grubu)

	ort.x	std.sap.x	std.sap.	D	std.hata D	ort. D	paired T	ser.der.	EsSay.
Tedaviden önce	28.0	6.325	4.608	1.742	-2.714	-1.558	6	7	
Tedaviden sonra	25.286	8.139							

p>0.05

(SOL TME)

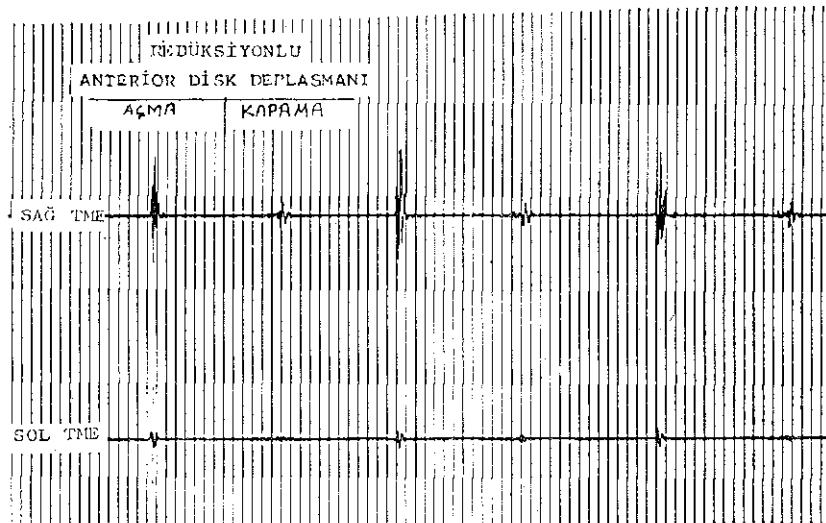
Genel olarak kısa dalga diatermi ve ultrasound grubunda tedavi sonunda temporomandibular eklem seslerinin şiddetinde bir azalma ve sesin bileşenlerinde eksilme meydana geldiği görüldü (Resim 1),

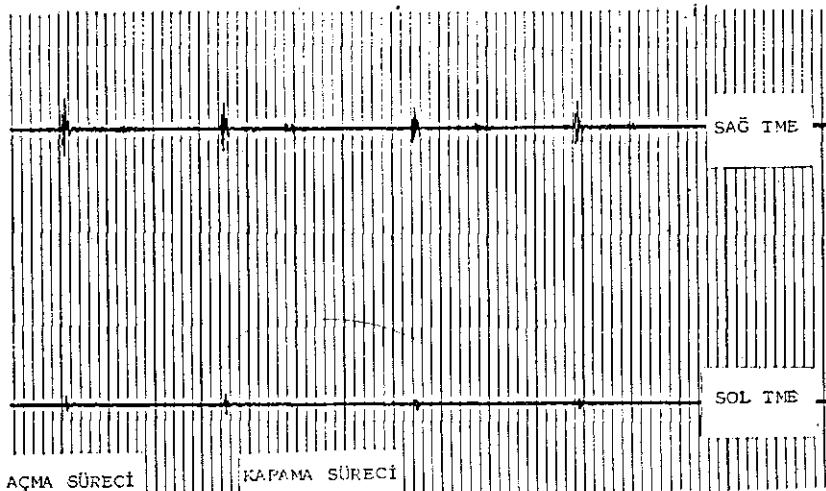
R E S İ M — 1

(Şekil 1, 2). Infrared grubunda ise tedavi öncesi ve sonrası temporomandibular eklem seslerinde hemen hemen fark olmadığı görüldü (Şekil 3, 4).

T.M.E. VE FİZİK TEDAVİ

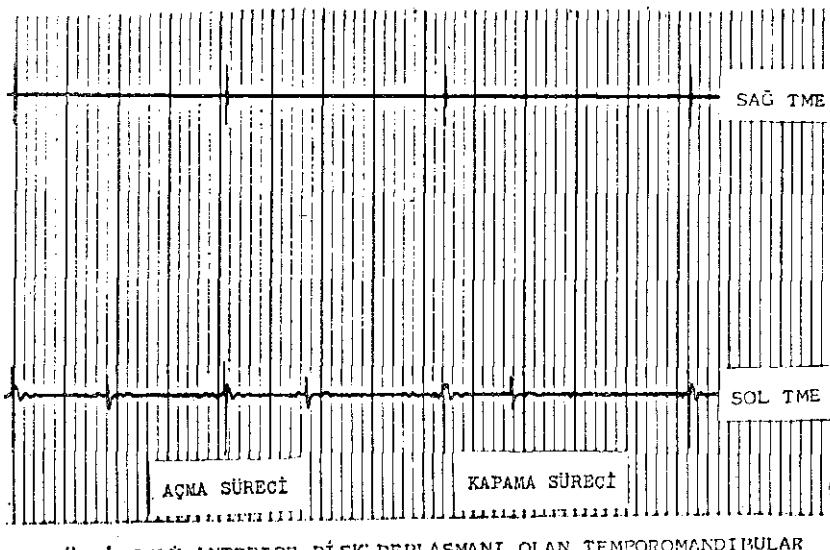
ŞEKİL — 1

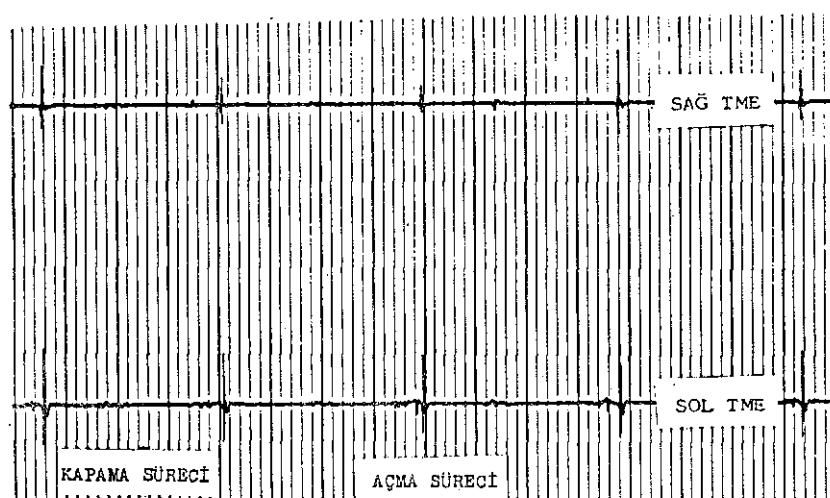
REDÜKSİYONLU ANTERIOR DISK DEPLASMANI- OLAN TEMPOROMANDİBULAR EKLEMDE
FİZİK TEDAVİ (KİSA DALGA DİATERMİ) DİTİMİNDE ÇENE HAREKETLERİNDÉ
OLUŞAN EKLEM SESLERİ.-

ŞEKİL — 2

Melahat ÖĞÜTCEN, Vesile SEPİCİ

ŞEKİL — 3

ŞEKİL — 4

Ağzı açma hareketinde tüm hastalarda tedavi öncesi görülen deviasyon 3 hastada tedavi sonunda kayboldu.

Her sabah çenesinin kilitlendiğini, daha sonraki saatlerde ses ile birlikte açıldığını bildiren 2 hasta ultrasound ile fizik tedavi sonunda kilitlenmenin daha kolay açılır hale geldiğini ifade etmişlerdir.

TARTIŞMA

Temporomandibular eklem disfonksiyonunda fizik tedavi semptomları hafifletici ve esas tedaviye yardımcı bir yöntemdir. Bu araştırmada fizik tedavi uygulanan hastalar tedavi sonunda genellikle fonksiyon sırasında nisbeten rahatlama ve ağrılarda azalma hissettiğlerini ifade etmişlerdir. Bu bulgu fizik tedavinin sedatif ve belli ölçüde kas spazmını hafifletici etkisinin sonucu olarak düşünülebilir. Ancak, tedavi sonu muayene bulguları tedavi öncesine göre önemli bir fark göstermemiştir.

Temporomandibular eklem kapsül-içi disfonksiyonu olan artiküler diskin öne yer değiştirmesi, lateral pterygoïd kasın alt ve üst kısımlarının uyumsuz çalışması sonucu meydana gelir [10]. Isberg ve ark. [11], temporomandibular eklem anterior disk deplasmanlarında m. messester, m. temporalis ve m. pterygoideus lateralis'in palpasyonda hassas olduğunu, redüksiyonsuz anterior disk deplasmanlarında ise m. masseter ve m. temporalis'in spastik aktivitelerinin kondil hareketini kısıtladığını bildirmiştir.

Araştırmada, kısa dalga diathermi-ultrasound ve infrared grupplarında tedavi öncesi ve sonrası maximum ağız açıklıkları ile açma sesi açıklıkları arasında önemli bir fark olmaması fizik tedavinin kas spazmını çözücü etkisinin oldukça sınırlı olduğunu gösterir (Eşletirme testi, $p > 0.05$). Bunun nedeni kas spazmını yaratan sebebin ortadan kaldırılmaması şeklinde açıklanabilir. Dolayısıyla, şiddetli temporomandibular eklem ağrı ve disfonksiyonu olan hastalarda cerrahi artroplasti yöntemlerine başvurmak sonuca götürücü bir tedavi sağlayacaktır.

ÖZET

Bu araştırmada, klinik ve radyolojik değerlendirmeleri yapılmış temporomandibular eklem kapsül-içi disfonksiyonlu 24 hastanın fizik

tedavileri kısa dalga diatermi-ultrasound ve infrared olmak üzere 2 grup halinde gerçekleştirildi. Hasta grupları ilerlemiş anterior disk deplasmanlı ve konservatif tedavi ile tedavi edilmede gecikmiş vakalarдан oluşturuldu.

Hasta gruplarında tedavi öncesi ve sonrası max. ağız açıklıkları ve açma sesi açıklıkları arası farkın önemli olmadığı görüldü (Eşleştirme testi, $p>0.05$).

Kısa dalga diatermi ve ultrasound yönteminin infrared'e üstün olmasına rağmen sebebe yönelik bir tedavi şekli olmadığından kas spazmını gidermede yetersiz olduğu görüldü.

SUMMARY

PHISICAL THERAPY IN THE PATIENTS WITH T.M.J. INTRA-CAPSULAR DYSFUNCTION

In this study, following clinical and radiographic devaluation, 24 patients with temporomandibular joint intra-capsular dysfunction were treated by phisical therapy. The effects of physiotherapy were investigated in 2 groups : 1. Short-wave diathermy or ultrasound effects, 2. Infrared effects. The patients who had progressive anterior disc displacement and who had been late for conservative treatment were selected as study groups.

Maximum mouth opening and opening click measurements before and after physiotherapy were not found significantly different according to «Paired-t test».

Although the short-wave diathermy and ultrasound were found superior to infrared it was also found that physiotherapy was insufficient in myorelaxation, because of not being causative therapy.

It was concluded that progressive anterior disc displacement should be treated by surgical arthroplastic techniques.

K A Y N A K L A R

- 1 — Gelb, H.: Clinical Management of Head, Neck and Temporomandibular Joint Pain and Dysfunction. A Multidisciplinary Approach to Diagnosis and Treatment. W.B. Saunders Company, Philadelphia, 1977.
- 2 — Mongini, F.: The Stomatognathic System, Quintessence Publishing Co. Inc. Chicago, Illinois, 1984.
- 3 — Schwartz, L.: Disorders of the Temporomandibular Joint. Diagnosis Management, Relation to Occlusion of Teeth. W.B. Saunders Company, Philadelphia, 1959.
- 4 — Watt, D.M.: Gnathosonic Diagnosis and Occlusal Dinamics, Praeger Publishers, New York, 1981.
- 5 — Weinberg, L.A.: The Role of Stress, Occlusion and Condyle Position in TMJ Dysfunction Pain. J. Prosthet. Dent., 49 (4) : 532-545, 1983.
- 6 — Tallents, R.H., Sommers, E., Macher, D., Roberts, C.: Patient Examination. Third Annual Meeting, TMJ Pain Dysfunction, 104-117, Philadelphia, 1984.
- 7 — Mejersjö, C., Hollender, L.: Radiography of the Temporomandibular Joint in Female Patients with TMJ Pain or Dysfunction. Acta Radiol. Diagnosis, 25 (3) : 169-176, 1984.
- 8 — Oster, C., Katzberg, R., Tallents, R., Morris, T., Bartholomev, J., Miller, T., Hayakawa, K.: Characterization of Temporomandibular Joint Sounds. Oral Surg., 58 (7) : 10-16, 1984.
- 9 — Öğütçen, M., Türker, M., Köyメン, H.: Temporomandibular Eklem Hastalıkları ile Temporomandibular Eklem Seslerinin Karşılaştırmalı Olarak İncelenmesi. G.U. Dişhek. Fak. Dergisi, 4 (2) : 1987 (basımda).
- 10 — Farrar, W., McCarty, W.L.: Characteristics of the Condylar Path in Internal Derangements of the TMJ. J. Prosthet. Dent., 39 (3) : 319-323, 1978.
- 11 — Isberg, A., Widmalm, S.E., Ivarsson, R.: Clinical, Radiographic and Electromyographic Study of Patients with Internal Derangement of the Temporomandibular Joint. Am. J. Orthod., 88 : 453-460, 1985.